

ผลการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ไปใช้ในการสอนอ่าน
และเขียนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาในเขตกรุงเทพและปริมณฑล

THE RESULT OF THE IMPEMENTATION OF THE BASIC EDUCATION CORE
CURRICULUM B.E.2551 ON THAI LANGUAGE READING AND
WRITING SKILLS FOR PRIMARY EDUCATION LEVEL
IN BANGKOK METROLITAN REGION

Corresponding author¹,
doypinda@hotmail.com¹

พินดา วราสุนันท์¹, บุษบา บัวสมบุญ²,
สรัญญา จันทร์ชูสกุล³ และ ณัฐกิตติ์ นาทา⁴
Pinda Varasunun¹, Busaba Buasomboon²,
Saranya Chanchusakun³ and Natthakit Nata⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ไปใช้ในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาในเขตกรุงเทพและปริมณฑล และ 2) ศึกษาความสามารถของครูในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษา ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษาเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล 1,261 แห่ง กลุ่มตัวอย่าง คือ โรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษาจำนวน 266 แห่ง ผู้ให้ข้อมูลคือครูจำนวนทั้งสิ้น 780 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 ไปใช้ในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษา สรุปได้ว่าผลการดำเนินงานอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยการดำเนินงานสูงที่สุด คือ ด้านการเตรียมบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ($\bar{x} = 4.08$, $SD = 0.46$) และผลการดำเนินงานที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการบริหารหลักสูตร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 3.71$, $SD = 0.53$)

2. ผลการศึกษาความสามารถของครูในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษา พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านคุณลักษณะของครูผู้สอน ($\bar{x} = 4.31$, $SD = 0.36$) รองลงมา คือ ด้านความรู้ของครูผู้สอน ($\bar{x} = 4.04$, $SD = 0.37$) และด้านทักษะของครูผู้สอน ($\bar{x} = 4.02$, $SD = 0.38$)

คำสำคัญ : หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551, การอ่านและเขียนภาษาไทย

¹ คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

^{2,3,4} คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to study the result of the implementation of the basic education core curriculum B.E.2551 on Thai language reading and writing skills for Primary Education level in Bangkok Metropolitan Region 2) to study the teacher's ability on Thai language reading and writing skills for Primary Education. The population of this research were 1,261 Primary Education level schools in Bangkok Metropolitan Region. The samples used in this research were 266 schools, the informants were 780 teachers. The research tool was questionnaire. Data were analyzed by frequency, percentage, mean and standard deviation. The research findings were as follows;

1. The result of the operation based on the basic education core curriculum B.E.2551 for works on Thai language reading and writing skill for Primary Education level at the high level in all aspects. The highest was the readiness of academic staffs ($\bar{x} = 4.08$, $SD = 0.46$). The lowest was curriculum administration ($\bar{x} = 3.71$, $SD = 0.53$).

2. The result of teacher's ability on Thai language reading and writing skills for Primary Education at the high level in all aspects. The highest was the characteristics of teacher ($\bar{x} = 4.31$, $SD = 0.36$), followed by the knowledge of teacher ($\bar{x} = 4.04$, $SD = 0.37$) and the skill of teacher ($\bar{x} = 4.02$, $SD = 0.38$).

Keywords : The basic education core curriculum B.E.2551, Thai language reading and writing

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551) โดยหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 นั้นได้ให้ความสำคัญกับทักษะการอ่าน และการเขียนเป็นอย่างมาก เห็นได้จากสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ที่ระบุไว้ได้แก่สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐานที่ 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่านในสาระที่ 2 การเขียน มาตรฐานที่ 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความและเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ มีสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ที่สำคัญ

Mojkowski (2000) กล่าวถึงหลักสูตรเป็นเครื่องมือที่มีความเป็นพลวัตสำหรับการเป็นแนวทางพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยให้ความสำคัญกับการกำกับติดตามการดำเนินงานใช้หลักสูตรเพื่อให้สถานศึกษาประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดในบริบทของไทยการศึกษาดำเนินการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 ไปใช้นับเป็นสิ่งสำคัญในกระบวนการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดย บุญเลี้ยง ทุมทอง (2553) กล่าวถึงความหมายของการนำหลักสูตรไปใช้ คือ การดำเนินงานและกิจกรรมต่างๆ ที่จะทำให้หลักสูตรที่สร้างขึ้นดำเนินไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายนับแต่การเตรียมบุคลากร อาคาร สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ สภาพแวดล้อม และการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน ซึ่งจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปขั้นตอนการนำหลักสูตรไปใช้ ประกอบด้วย 1) ขั้นตอนการเตรียมการใช้หลักสูตร 2) ขั้นตอนการนำหลักสูตร และ

3) ขึ้นติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร (ชวลิต ชูกำแพง. 2551 และ บุญเลี้ยง ทุมทอง. 2553) และนอกจากนี้ครูนับเป็นบุคลากรที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการนำหลักสูตรเนื่องจากจุดมุ่งหมายปลายทางของหลักสูตรคือการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ของผู้เรียนและครูคือบุคคลที่จะสามารถทำให้หลักสูตรบรรลุผลดังจุดมุ่งหมายที่วางไว้ (ชวลิต ชูกำแพง. 2551)

แต่ทั้งนี้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่ายังมีปัญหาด้านการนำหลักสูตรไปใช้ โดย ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2546 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. 2556) ศึกษาสภาพปัญหาการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในการจัดการเรียนรู้โดยในโรงเรียนทุกขนาดผู้สอนไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอน ขาดสื่อและแหล่งเรียนรู้ ขาดเอกสารประกอบการเรียนรู้ สอดคล้องกับวิไลวรรณ ห่มขวา (2553) ศึกษาการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาในโรงเรียนต้นแบบการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โรงเรียนชุมแพศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่นเขต 5 พบว่าโรงเรียนมีการวางแผนเตรียมความพร้อมดำเนินการเป็นขั้นตอน ครูมีการวางแผนการจัดการเรียนรู้นำไปใช้จัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพดำเนินการติดตามการใช้หลักสูตรอย่างเป็นระบบแต่สภาพปัญหาคือคณะกรรมการสถานศึกษาและผู้ปกครองตลอดจนชุมชนยังมีส่วนร่วมน้อย ครูบางส่วนยังไม่พร้อมสำหรับการใช้หลักสูตรใหม่ และยังไม่มีการวิจัยติดตามการใช้หลักสูตรที่ชัดเจน

ในบริบทของการดำเนินการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยนั้น บุญณิกา หอมหวาน (2552) ประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนท่าทรายวิทยา จังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่า ความพร้อมด้านปัจจัยเบื้องต้นของการใช้หลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก กระบวนการดำเนินการใช้หลักสูตรในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากและผลผลิตของการใช้หลักสูตร พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับโรงเรียนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของการ

ประเมินระดับประเทศ ต่อมา ธีรติ ล้วนเลี้ยง (2553) ศึกษาการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนต้นแบบและโรงเรียนพร้อมใช้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดัง เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีการปฏิบัติในระดับมากทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ 1) การวางแผนหลักสูตร 2) การจัดทำและการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ 3) การปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้และ 4) การประเมินผลการใช้หลักสูตร

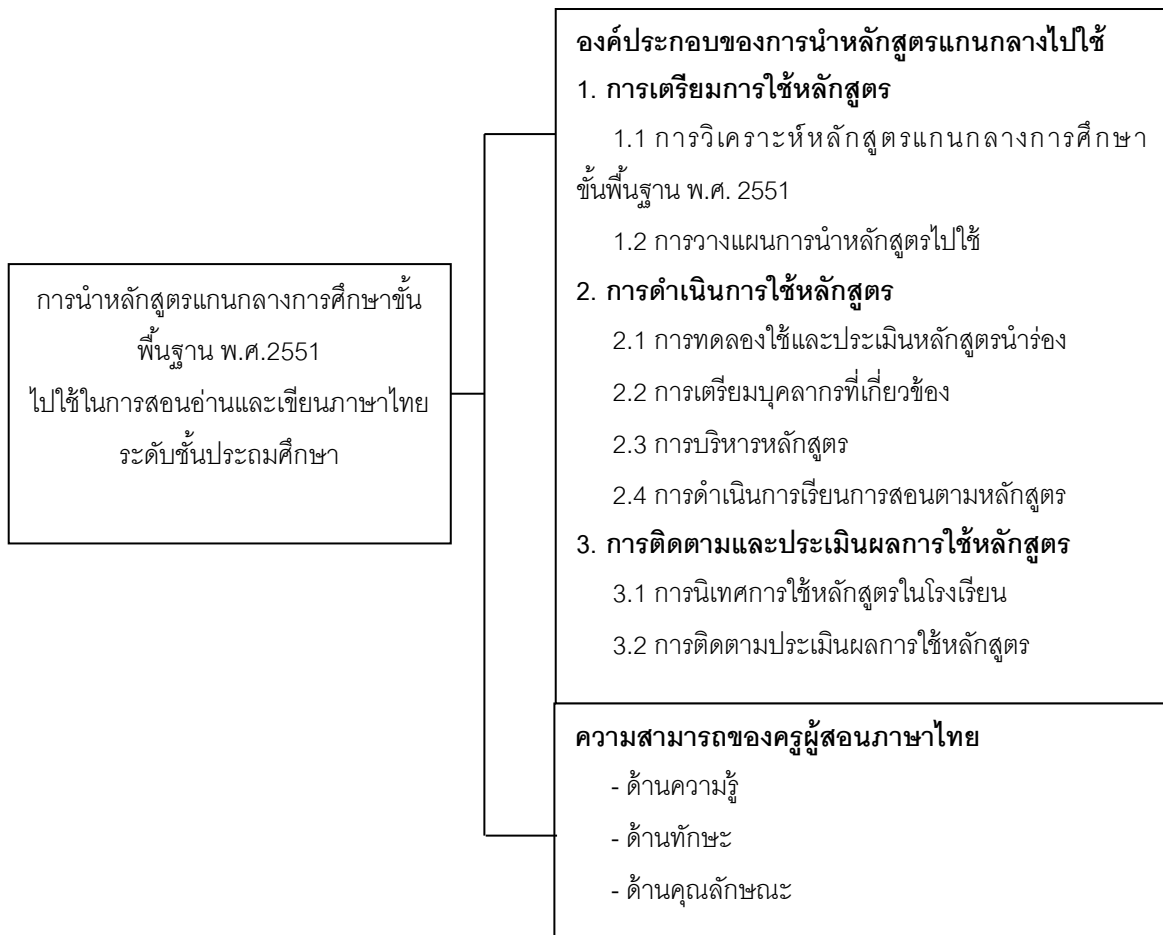
ตามที่กล่าวมาข้างต้นจึงสรุปได้ว่าการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 ไปใช้นับเป็นสิ่งสำคัญในกระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยขอบเขตของกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสนใจศึกษาคือการสอนอ่านเขียนภาษาไทยเนื่องจากสาระดังกล่าวเป็นรากฐานสำคัญสู่การเรียนรู้ในรายวิชาอื่นๆ และจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่ผ่านมาในอดีตเกี่ยวกับการศึกษาการนำหลักสูตรไปใช้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยนั้น งานวิจัยของบุญณิกา หอมหวาน ที่ศึกษาในปี พ.ศ.2552 ศึกษาในบริบทโรงเรียนท่าทรายวิทยาและงานวิจัยของธีรติ ล้วนเลี้ยง (2553) ศึกษาการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในระดับชั้นมัธยมศึกษาเฉพาะโรงเรียนต้นแบบและโรงเรียนพร้อมใช้เท่านั้น ดังนั้นการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการต่อยอดจากงานวิจัยในอดีตโดยศึกษาผลการดำเนินงานตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ไปใช้ในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และความสามารถของครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ได้สารสนเทศในการนำผลการวิจัยไปใช้วางแผนพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนการอ่านและเขียนภาษาไทย ตลอดจนแนวทางการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาและข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนต่อไปในอนาคต

กรอบความคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปและสังเคราะห์องค์ประกอบของการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 ไปใช้ในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาในเขตกรุงเทพและปริมณฑล จากแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยของ สุณีย์ ภูพันธ์ (2546); ชวลิต ชูกำพอง (2551); ฆนัท ธาตุทอง (2552); บุญเลี้ยง ทุมทอง (2553) และ ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2556) แบ่งออกเป็น 3 ระยะ โดยมีรายละเอียดคือ 1) การเตรียมการใช้หลักสูตรประกอบด้วย 1.1) การวิเคราะห์หลักสูตร 1.2) การวางแผนการนำหลักสูตรไปใช้ 2) การดำเนินการใช้หลักสูตร ประกอบด้วย

2.1) การทดลองใช้และประเมินหลักสูตรนำร่อง 2.2) การเตรียมบุคลากรที่เกี่ยวข้อง 2.3) การบริหารหลักสูตร 2.4) การดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร และ 3) การติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร ประกอบด้วย 3.1) การนิเทศการใช้หลักสูตรในโรงเรียน 3.2) การติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตร

ด้านความสามารถของครูผู้สอนภาษาไทย ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบย่อย คือ 1) ด้านความรู้ของครูผู้สอน 2) ด้านทักษะของครูผู้สอน และ 3) ด้านคุณลักษณะของครูผู้สอน รายละเอียดดังแสดง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการนำหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ไปใช้ในการสอนอ่าน และเขียนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

2. เพื่อศึกษาความสามารถของครูในการสอน อ่านและเขียนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง โดยการวิจัยครั้งนี้ หน่วยตัวอย่าง (Unit of analysis) คือ โรงเรียนแต่ทั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลคือครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับประถมศึกษา หรือเป็นครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยระดับประถมศึกษา โรงเรียนละ 3 คนโดยมี รายละเอียดของประชากรและกลุ่มตัวอย่างดังนี้

- ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ได้แก่ นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ สมุทรสาคร และนครปฐม จาก 3 สังกัด ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร (กทม.) และสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) รวมจำนวน 1,261 แห่ง

- กลุ่มตัวอย่าง คือ โรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จาก 3 สังกัด ดังกล่าว การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างนั้น เนื่องจากในระยะต่อไปของการวิจัยเป็นการสร้างสมการทำนายจากตัวแปรสังเกตได้ทั้งสิ้น 17 ตัวแปร ซึ่ง Hair et al. (2010) กล่าวว่า สำหรับการวิเคราะห์ ตัวแปรพหุนั้น กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนควรมีขนาดเป็น 15-20 เท่าของตัวแปรสังเกตได้ 1 ตัวแปร จึงควรมีตัวอย่างสถานศึกษาจำนวน 255-340 แห่ง ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามไปยังโรงเรียนจำนวน 340 แห่ง ได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 266 แห่ง รวม

780 ฉบับ อัตราได้รับแบบสอบถามกลับคืนคิดเป็นร้อยละ 78.24 ของโรงเรียนที่เป็นตัวอย่าง

2. ตัวแปรที่ศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

- การนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 ไปใช้ในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) การเตรียมการใช้หลักสูตร 2) การดำเนินการใช้หลักสูตร 3) การติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร โดยแบ่งออกเป็น 8 องค์ประกอบย่อย คือ 1) ด้านการวิเคราะห์หลักสูตร 2) ด้านการวางแผนการนำหลักสูตรไปใช้ 3) ด้านการทดลองใช้และประเมินหลักสูตรนำร่อง 4) ด้านการเตรียมบุคลากรที่เกี่ยวข้อง 5) ด้านการบริหารหลักสูตร 6) ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร 7) การนิเทศการใช้หลักสูตรในโรงเรียน และ 8) การติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตร

- ความสามารถของครูผู้สอน ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบย่อย คือ 1) ด้านความรู้ของครูผู้สอน 2) ด้านทักษะของครูผู้สอน และ 3) ด้านคุณลักษณะของครูผู้สอน

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้จัดส่งแบบสอบถามไปยังสถานศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร (กทม.) รวมถึงสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) และสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ในจังหวัดนนทบุรี สมุทรปราการและ นครปฐมทางไปรษณีย์ รวมถึงการประสานงานกับศึกษานิเทศในเขตพื้นที่นั้นๆ

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม การดำเนินงานตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 เพื่อพัฒนาความสามารถ ด้านการอ่านและเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วยระยะ การเตรียมการใช้หลักสูตร จำนวน 7 ข้อ ระยะดำเนินการ ใช้หลักสูตร จำนวน 12 ข้อ ระยะติดตามและประเมินผล การใช้หลักสูตร จำนวน 5 ข้อ และด้านความสามารถของ ครูผู้สอนภาษาไทย จำนวน 15 ข้อ รวมทั้งสิ้น 39 ข้อ โดย

เครื่องมือดังกล่าวผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านพบว่ามีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1 โดยมีประเด็นแก้ไขคือปรับแก้ด้านภาษา หลังจากนั้นผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ได้ไปทดลองใช้กับครูผู้สอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน เพื่อดูความเหมาะสมของภาษา และตรวจสอบคุณภาพด้านอำนาจจำแนกรายข้อด้วยการวิเคราะห์ค่าสถิติทดสอบที (t-test) ระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ และความเที่ยงของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟา

ของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ผลการตรวจสอบอำนาจจำแนกของข้อคำถามในแต่ละองค์ประกอบพบว่า ข้อคำถามสามารถจำแนกกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้ทุกข้อ สำหรับค่าความเที่ยงของเครื่องมือวิจัย พบว่า สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.686-0.924 ซึ่งมีค่าสูงกว่า 0.5 ซึ่งเป็นค่าความเที่ยงที่ยอมรับได้ และส่วนใหญ่มีค่าเข้าใกล้ 1 (ศิริชัย ภาณุจนวาสี, 2552) สรุปได้เครื่องมือมีคุณภาพเป็นไปตามเกณฑ์ รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการตรวจสอบอำนาจจำแนกและความเที่ยงของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

องค์ประกอบ/ตัวแปรสังเกตได้	สัมประสิทธิ์แอลฟา	t
- การวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551	0.746	4.328-5.608
- การวางแผนการนำหลักสูตรไปใช้	0.837	5.088-6.810
- การทดลองใช้และประเมินหลักสูตรนำร่อง	0.904	2.396-2.500
- การเตรียมบุคลากรที่เกี่ยวข้อง	0.806	4.261-7.612
- การบริหารหลักสูตร	0.863	3.738-4.857
- การดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร	0.876	3.878-5.408
- การนิเทศการใช้หลักสูตรในโรงเรียน	0.686	4.155-5.608
- การติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตร	0.880	4.742-8.165
ความสามารถของครูผู้สอนภาษาไทย		
- ด้านความรู้	0.924	6.356-9.469
- ด้านทักษะ	0.852	2.474-10.607
- ด้านคุณลักษณะ	0.886	4.857-7.211

5. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้ ความโด่งเพื่อให้ทราบลักษณะการแจกแจงการกระจายของข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

ผลการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ไปใช้ในการสอนอ่านและเขียน

ภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษา ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 2 ตอนใหญ่ ประกอบด้วย 1) ผลการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ไปใช้ในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษา และ 2) ผลการศึกษาความสามารถของครูในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษา โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ไปใช้ในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษา

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จากครูจำนวนทั้งสิ้น 780 คน 266 แห่ง แบ่งออกเป็นครูในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 452 คน สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 232 คน และสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 96 คน ผลการวิจัย สรุปได้ว่า ครูผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็น

ร้อยละ 89.70 และสอดคล้องกับทุกสังกัดที่ส่วนใหญ่ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง วุฒิการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ในระดับปริญญาตรีนั้น สำเร็จการศึกษาจากคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ สาขา การสอนภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 40.30 และสอดคล้องกับทุกสังกัดที่ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชา ดังกล่าว วุฒิการศึกษาในระดับปริญญาโทนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ระบุว่าศึกษาต่อหรือไม่ ในภาพรวมร้อยละ 45.26 เช่นเดียวกับในสังกัดต่างๆ ที่ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ระบุการศึกษาต่อ ระดับชั้นที่สอนส่วนใหญ่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 22.18 รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	สังกัด						ภาพรวม (N=780)	
	สพฐ. (N=452)		กทม. (N=232)		อปท. (N=96)		ความถี่	ร้อยละ
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ		
เพศ								
1. ชาย	40	8.80	24	10.40	11	11.50	75	9.60
2. หญิง	409	90.50	206	89.20	84	87.50	699	89.70
ไม่ระบุ	3	0.70	1	0.40	1	1.00	6	0.70
รวม	452	100	232	100	96	100	780	100
วุฒิการศึกษา ระดับปริญญาตรี								
1. ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ สาขาการสอนภาษาไทย	157	34.90	116	50.20	40	41.70	313	40.30
2. ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ สาขาประถมศึกษา	109	24.20	45	19.50	16	16.70	170	21.80
3. ศิลปศาสตร์/มนุษยศาสตร์ เอกภาษาไทย	11	2.40	12	5.20	6	6.30	29	3.70
4. ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ สาขาเอกอื่นๆ	106	23.60	36	15.60	23	24.00	165	21.30
5. คณะอื่นๆ	49	10.90	14	6.10	5	5.20	68	8.80
ไม่ระบุ	18	4.00	8	3.50	6	6.10	35	4.10
รวม	452	100	232	100	96	100	780	100

รายการ	สังกัด						ภาพรวม	
	สพฐ.		กทม.		อปท.		(N=780)	
	(N=452)		(N=232)		(N=96)			
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
วุฒิการศึกษา ระดับปริญญาโท								
1. ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์	30	6.64	11	4.74	7	7.29	48	6.15
สาขาการสอนภาษาไทย								
2. ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์	14	3.10	4	1.72	5	5.21	23	2.95
สาขาหลักสูตรและการสอน								
3. ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์	3	.66	1	.43	0	.00	4	0.51
หลักสูตรและการนิเทศ								
4. ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์	83	18.36	56	24.14	29	30.21	168	21.54
สาขาบริหารการศึกษา								
5. ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ สาขาประถมศึกษา	8	1.77	2	.86	2	2.08	12	1.54
6. ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ สาขาอื่นๆ	8	1.77	8	3.45	0	.00	16	2.05
7. คนอื่นๆ	6	1.33	3	1.29	1	1.04	10	1.28
8. ยังไม่ศึกษาต่อ	87	19.25	44	18.97	15	15.63	146	18.72
ไม่ระบุ	213	47.12	103	44.40	37	38.54	353	45.26
รวม	452	100	232	100	96	100	780	100
ระดับชั้นที่สอน* ใช้การคำนวณโดยใช้สัดส่วน								
ประถมศึกษาปีที่ 1	59	13.05	27	11.64	14	14.58	100	12.82
ประถมศึกษาปีที่ 2	58	12.83	32	13.79	14	14.58	104	13.33
ประถมศึกษาปีที่ 3	73	16.15	34	14.66	15	15.63	122	15.64
ประถมศึกษาปีที่ 4	73	16.15	35	15.09	15	15.63	123	15.77
ประถมศึกษาปีที่ 5	90	19.91	49	21.12	19	19.79	158	20.26
ประถมศึกษาปีที่ 6	99	21.90	55	23.71	19	19.79	173	22.18
รวม	452	100	232	100	96	100	780	100

1.2 ผลการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ไปใช้ในการสอนอ่านและเขียน
ภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษา

ผลการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ไปใช้ในการสอนอ่านและเขียน
ภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษา ในภาพรวม
ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบย่อย คือ 1) ด้านการ
วิเคราะห์หลักสูตร 2) ด้านการวางแผนการนำหลักสูตรไป

ใช้ 3) ด้านการทดลองใช้และประเมินหลักสูตรนำร่อง 4)
ด้านการเตรียมบุคลากรที่เกี่ยวข้อง 5) ด้านการบริหาร
หลักสูตร 6) ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตาม
หลักสูตร 7) การนิเทศการใช้หลักสูตรในโรงเรียน 8) การ
ติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตร สรุปได้ว่า ผลการ
ดำเนินงานอยู่ในระดับมากทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยการ
ดำเนินงานตั้งแต่ 3.67-4.08 โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยการ
ดำเนินงานสูงที่สุด คือ ด้านการเตรียมบุคลากรที่

เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 (SD= 0.46) รองลงมา คือ ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 (SD= 0.37) และด้านการวิเคราะห์หลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 (SD= 0.52) ผลการดำเนินงานที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการบริหารหลักสูตร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 (SD= 0.53) เมื่อพิจารณา

ในรายการย่อย พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยการดำเนินงานด้านการบริหารหลักสูตรต่ำ คือ ได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณอย่างเพียงพอในการดำเนินงานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านและเขียนภาษาไทยของผู้เรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 (SD= 0.53) รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ไปใช้ในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษา

รายการ	ผลการดำเนินงาน	
	M	SD
1. ขั้นการเตรียมการใช้หลักสูตร	3.99	0.46
1.1 ด้านการวิเคราะห์หลักสูตร	4.02	0.52
- มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน	3.94	0.69
- มีส่วนร่วมวางแผนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและเขียนภาษาไทย	3.99	0.59
- สามารถวิเคราะห์มาตรฐาน ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง ด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยได้	4.13	0.48
1.2 ด้านการวางแผนการนำหลักสูตรไปใช้	3.97	0.46
- เข้าร่วมปรึกษาหารือวางแผนและประชุมกับคณะครู/ผู้บริหารเพื่อพัฒนาหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและเขียนภาษาไทย	4.08	0.53
- ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอก เช่น เขตพื้นที่การศึกษาเพื่อพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและเขียนภาษาไทย	3.85	0.59
- มีส่วนร่วมในการกำหนดโครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของโรงเรียน	4.01	0.62
- วิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างโครงสร้างหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของกระทรวงศึกษาธิการกับโรงเรียนได้	3.95	0.52
2. ขั้นการดำเนินการใช้หลักสูตร	3.92	0.37
2.1 ด้านการทดลองใช้และประเมินหลักสูตรนำร่อง	3.64	0.57
- ทดลองใช้และประเมินหลักสูตรนำร่องที่มุ่งพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและเขียนภาษาไทย	3.60	0.60
- นำผลที่ได้จากการทดลองใช้และประเมินหลักสูตรนำร่องไปพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและเขียนภาษาไทย	3.68	0.57
2.2 ด้านการเตรียมบุคลากรที่เกี่ยวข้อง	4.08	0.46
- เข้าร่วมประชุมเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนการอ่านและเขียนภาษาไทยของโรงเรียน	4.09	0.53

รายการ	ผลการดำเนินงาน	
	M	SD
- เข้าร่วมการอบรม สัมมนาของโรงเรียนเพื่อเพิ่มพูนความรู้ด้านนวัตกรรมการ สอนเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย	4.08	0.51
- ร่วมกับคณะครูในโรงเรียนกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผล ความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาไทย	4.07	0.50
2.3 ด้านการบริหารหลักสูตร	3.71	0.53
- ได้รับการสนับสนุนสื่ออุปกรณ์ประกอบการสอนอย่างเพียงพอเพื่อส่งเสริม ความสามารถด้านการอ่านและเขียนภาษาไทย	3.75	0.56
- ได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณอย่างเพียงพอในการดำเนินงานเพื่อ ส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านและเขียนภาษาไทย	3.67	0.55
2.4 ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร	4.03	0.37
- สามารถจัดการเรียนการสอนได้ครบถ้วนตามที่หลักสูตรกำหนด	4.08	0.42
- ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับนวัตกรรมต่างๆ ที่สามารถนำมาใช้เพื่อพัฒนา ความสามารถด้านการอ่านและเขียนภาษาไทย	4.01	0.44
- จัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาไทย ด้วยการนำนวัตกรรมต่างๆ มาใช้ได้	4.00	0.43
- ประเมินผลด้านการอ่านเขียนของผู้เรียนตามมาตรฐานหลักสูตรแกนกลางได้	4.11	0.42
- นำผลจากการสอบ O-net ด้านการอ่านและเขียนภาษาไทยของผู้เรียนมา วางแผนพัฒนาการจัดการเรียนการสอน	3.92	0.56
3. ชั้นการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร	3.92	0.45
3.1 การนิเทศการใช้หลักสูตรในโรงเรียน	3.96	0.45
- ทำงานกับครูท่านอื่นๆ มีการพูดคุย/ปรึกษาหารือร่วมกันแก้ไขปัญหาด้านการ เรียนการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย	4.18	0.45
- ได้รับการนิเทศติดตามกระบวนการจัดการเรียนการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย จากครูในโรงเรียน	4.02	0.51
- ได้รับการนิเทศการจัดการเรียนการสอนอ่านและเขียนภาษาไทยจากหน่วยงาน ภายนอกอย่างเป็นรูปธรรม	3.69	0.59
3.2 การติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตร	3.86	0.52
- มีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตรการสอนอ่านและเขียน ภาษาไทยของสถานศึกษา	3.87	0.53
- มีส่วนร่วมในการนำผลประเมินหลักสูตรการสอนอ่านและเขียนภาษาไทยของ สถานศึกษาไปใช้วางแผนและปรับปรุงหลักสูตรอย่างเป็นระบบ	3.85	0.56

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความสามารถของครูในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษา

ผลการศึกษาความสามารถของครูในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษา พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านคุณลักษณะของครูผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 (SD= 0.36) รองลงมา คือ ด้านความรู้ของครูผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 (SD= 0.37) และด้านทักษะของครูผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 (SD= 0.38) เมื่อพิจารณารายการย่อยพบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยการตารางที่ 4 ผลการศึกษาความสามารถของครูในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษา

ดำเนินงานสูงสุด คือ ศรัทธาและเชื่อมั่นในคุณค่าของการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 (SD= 0.41) รองลงมาคือ ดูแลเอาใจใส่นักเรียนระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างทั่วถึง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 (SD= 0.41) รายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ มีความสามารถพิเศษในการแสดงประกอบการสอน เช่น การร้องเพลง เล่นนิทาน เล่นเกมต่างๆ ฯลฯ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 (SD= 0.53) รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4

รายการ	ผลการดำเนินงาน	
	M	SD
ความสามารถของครูผู้สอนภาษาไทยในภาพรวม	4.12	0.34
1. ด้านความรู้ของครูผู้สอน	4.04	0.37
- มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย	4.16	0.44
- มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย	4.18	0.40
- มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจิตวิทยาการศึกษาและจิตวิทยาพัฒนาการ	3.92	0.45
- มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการวัดและประเมินผลผู้เรียนด้านการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย	4.06	0.41
- มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการสอนอ่านเขียนภาษาไทย	3.87	0.46
2. ด้านทักษะของครูผู้สอน	4.02	0.38
- พัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนของตนเองอย่างสม่ำเสมอ	4.14	0.43
- ติดตามประเมินผลความสามารถในการอ่านและเขียนของผู้เรียนเป็นรายบุคคล	4.21	0.43
- วิเคราะห์สาเหตุของปัญหาการอ่านและเขียนของผู้เรียนเป็นรายบุคคล	4.13	0.45
- สามารถสร้างสรรคนวัตกรรมเพื่อพัฒนา/แก้ปัญหาการอ่านและเขียนภาษาไทย	3.83	0.49
- สามารถจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้การอ่านและเขียนของผู้เรียนได้	3.98	0.45
- มีความมีความสามารถพิเศษในการแสดงประกอบการสอน เช่น การร้องเพลง เล่นนิทาน เล่นเกมต่างๆ ฯลฯ	3.81	0.53
3. ด้านคุณลักษณะของครูผู้สอน	4.31	0.36
- อุทิศเวลาให้กับการเตรียมการสอน	4.26	0.41
- ดูแลเอาใจใส่นักเรียนระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างทั่วถึง	4.34	0.41
- เป็นผู้ที่สนใจใฝ่รู้วิทยาการด้านการสอนอ่านและเขียนภาษาไทยอย่างสม่ำเสมอ	4.17	0.45
- ศรัทธาและเชื่อมั่นในคุณค่าของการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย	4.49	0.41

อภิปรายผล

ผลการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 ไปใช้ในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล อยู่ในระดับมากทุกด้าน ทั้งนี้รายการที่มีค่าเฉลี่ยการดำเนินงานสูงที่สุด คือ ด้านการเตรียมบุคลากรที่เกี่ยวข้อง โดยการส่งครูเข้าร่วมประชุม อบรม สัมมนาเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนอ่านเขียนภาษาไทยนั้นสอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมาในอดีตเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรของสถานศึกษาที่ครูได้เข้าร่วมประชุม อบรม สัมมนาเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจโดยงานวิจัยของ บุญณิก หอมหวน (2552) ประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนท่าสายวิทยา จังหวัดเพชรบุรี พบว่าครูได้รับการจัดอบรมการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดการเรียนการสอนและการจัดอบรมเพื่อให้ครูพัฒนาศักยภาพการจัดการเรียนการสอน รวมถึงมีการประชุมสัมมนาร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ ภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยดังกล่าวยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปาวิฉัตร สุราช (2553) ที่ศึกษาสภาพการบริหารจัดการหลักสูตรระดับสถานศึกษาในโรงเรียนต้นแบบการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดขอนแก่น โดยการเตรียมบุคลากรนั้นมีการดำเนินการพัฒนาบุคลากรตามแผน เช่น การประชุม สัมมนา การอบรมเชิงปฏิบัติการและการศึกษาดูงาน และส่งเสริมให้ครูได้มีโอกาสเข้าอบรมแลกเปลี่ยนความรู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งการพัฒนาครูด้านการใช้หลักสูตรดังกล่าวมีความสอดคล้องกับบริบทของต่างประเทศโดย Ogo และ Eyo (2014) ประเมินผลการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานในประเทศไนจีเรีย พบว่า ในการดำเนินงานหลักสูตรนั้นมีการส่งเสริมการฝึกอบรมให้ความรู้แก่ครูและหัวหน้ากลุ่มสาระโดยครูต้องการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในหลักสูตรใหม่ด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ผลการวิจัยในการวิจัยครั้งนี้พบว่า การนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พ.ศ.2551 ไปใช้ในการสอนอ่านเขียนภาษาไทยระดับประถมศึกษาด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการทดลองใช้และประเมินหลักสูตรนำร่อง รองลงมาคือ ด้านการบริหารหลักสูตรเกี่ยวกับการสนับสนุนสื่อการเรียนการสอนและงบประมาณ และด้านการติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตร แม้ว่าผลการประเมินอยู่ในระดับมากแต่มีค่าเฉลี่ยการดำเนินงานน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64, 3.71 และ 3.86 ตามลำดับ) สอดคล้องกับผลการวิจัยที่ผ่านมาในอดีตโดย ปาวิฉัตร สุราช (2553) ศึกษาสภาพการบริหารจัดการหลักสูตรระดับสถานศึกษาในโรงเรียนต้นแบบการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 พบว่า การส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการหลักสูตรระดับสถานศึกษานั้นประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากรการดำเนินงาน รวมถึงการวิจัยติดตามผลการใช้หลักสูตรและการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับน้อยที่สุดเช่นกัน ผลการวิจัยดังกล่าวยังสอดคล้องกับ กษิรา วาระรัมย์ (2556) ศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครที่ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 พบว่า ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรที่เป็นปัญหาสำคัญคือ ขาดการส่งเสริมสนับสนุนการทำวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรของโรงเรียนและขาดการนำผลการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรมาใช้ปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร

ผลการวิจัยในครั้งนี้รายการย่อยที่มีค่าเฉลี่ยการดำเนินงานค่อนข้างน้อยและมีความสอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมาในอดีต คือ การได้รับการนิเทศการจัดการเรียนการสอนอ่านเขียนภาษาไทยจากหน่วยงานภายนอกอย่างเป็นทางการมีค่าเฉลี่ยการดำเนินงานเท่ากับ 3.69 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปาวิฉัตร สุราช (2553) พบว่า โรงเรียนยังมีระบบการนิเทศที่ยังไม่ดีพอครูมีการนิเทศกันเองอย่างไม่เป็นทางการ รวมถึงโรงเรียนขาดการนิเทศ ติดตาม การวัดและประเมินผลแบบต่างๆ จากศึกษานิเทศก์ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัย

ของ รัชนีภรณ์ วิวัฒน์เกษม (2554) ศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาตามทฤษฎีของครูโรงเรียนนาร่องในสังกัดเทศบาลเมืองชลบุรี พบว่า ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรมีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกรายการ โดยรายการที่มีปัญหาสูงที่สุด คือ การนิเทศกำกับติดตามการใช้หลักสูตร และยังคงคล้องกับงานวิจัยของ มาเรียม นิลพันธ์ และคณะ (2558) ประเมินผลการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในโรงเรียนต้นแบบการใช้หลักสูตร พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนส่วนหนึ่งยังขาดความรู้ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรอย่างแท้จริง ขาดการเป็นผู้ดูแลที่เลี้ยงการช่วยเหลือ (Mentoring and Coaching) ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร/การสอนและการประเมิน ส่วนใหญ่เป็นการดำเนินงานของกลุ่มบุคคลเพียงไม่กี่คนส่งผลให้การดำเนินงานไม่เป็นระบบ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรมีการให้คำแนะนำช่วยเหลือนิเทศติดตามการใช้หลักสูตร

นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์ความสามารถของครูผู้สอนภาษาไทยในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยของการวิจัยในครั้งนี้ซึ่งประเมินจากครูผู้สอนเอง สรุปได้ว่าในภาพรวมความสามารถของครูผู้สอนทั้งด้านความรู้ของครูผู้สอน ทักษะของครูผู้สอนและคุณลักษณะของครูผู้สอนอยู่ในระดับมากทุกด้าน ผลการวิจัยดังกล่าวมีความสอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมาในอดีต โดยงานวิจัยของ บุญณิกา หอมหวล (2552) ประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนท่าปางวิทยา จังหวัดเพชรบุรี พบว่า ครูผู้สอนประเมินตนเองเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านบุคลากรว่า ครูในกลุ่มสาระมีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก และผลการวิจัยดังกล่าวยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปาริฉัตร สุราช (2553) ศึกษาสภาพการบริหารจัดการหลักสูตรระดับสถานศึกษาในโรงเรียนต้นแบบการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พุทธศักราช 2551 พบว่า ครูผู้สอนประเมินตนเองเกี่ยวกับนำหลักสูตรสถานศึกษาไปกำหนดโครงสร้างรายวิชาและออกแบบหน่วยการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามเป้าหมาย พัฒนาสื่อ อุปกรณ์การเรียนรู้สำหรับผู้เรียน ตลอดจนมีการกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ประเมินตามตัวชี้วัดของรายวิชาอยู่ในระดับมากเช่นกัน สอดคล้องกับแนวคิดของชวลิต ชูกำแพง (2551) ที่กล่าวว่าครูนับเป็นบุคลากรที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการใช้หลักสูตรเนื่องจากจุดหมายปลายทางของหลักสูตรคือ การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ของผู้เรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อับดุล ก้อเดช ไติยะยะลา (2551) ประเมินการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2 โดยใช้แบบจำลอง CIPP พบว่า ด้านบุคลากรคือครูนั้นมีความเหมาะสมและงานวิจัยของ สุรสา สีหเดชากุล (2552) ศึกษาความสำเร็จในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่พบว่าด้านพฤติกรรมการสอนของครูนั้นครูมีพฤติกรรมในการใช้เทคนิคการสอนช่วยนักเรียนสร้างความคิดรวบยอดดูแลนักเรียนอย่างทั่วถึงและใช้เวลาในการสอนคุ้มค่าอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับในบริบทของต่างประเทศที่ให้ความสำคัญต่อบทบาทของครูผู้สอนที่ส่งผลต่อการดำเนินงานด้านหลักสูตร โดยงานวิจัยของ Gorozidis และ Papaioannou (2011) ที่ให้ความสำคัญกับความสามารถและทัศนคติของครูต่อการดำเนินงานใช้หลักสูตรใหม่ของครูมัธยมศึกษาในประเทศกรีซที่พบว่าการกำกับตนเองของครูต่อความสำเร็จของหลักสูตรตามเป้าหมายนั้นอยู่ในระดับปานกลาง แต่ด้านทัศนคติของครูที่มีต่อหลักสูตรใหม่อยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยจึงเสนอแนะว่าควรมีกิจกรรมพัฒนาการกำกับตนเองของครูและทัศนคติต่อการดำเนินงานใช้หลักสูตรใหม่ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ผลการวิจัยในครั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่า การทดลองใช้และประเมินหลักสูตรนำร่องมีค่าเฉลี่ยผลการประเมินที่ต่ำกว่าการดำเนินการด้านอื่นๆ ดังนั้นหน่วยงานต้นสังกัดที่เกี่ยวข้องควรนำสารสนเทศดังกล่าว

ไปวางแผนพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนในการทดลองนำหลักสูตรที่เกี่ยวกับการอ่านและเขียนภาษาไทย เพื่อให้ทราบถึงปัญหาการนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียนอย่างแท้จริง

2. ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนภาษาไทยของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษา

3. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบหรือ

นวัตกรรมการสอนอ่านและเขียนภาษาไทยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนภาษาไทยของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษา

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) และสำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ที่สนับสนุนทุนวิจัยในครั้งนี้

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551**[ออนไลน์]. แหล่งที่มา:<http://www.curriculum51.net/upload/cur-51.pdf>[29เมษายน2558].
- กษิรา วารรัมย์. (2556). **การศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครที่ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. ปรินญาการศึกษา มหาวิทยาลัย สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชนัท ธาตุทอง. (2552). **การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร : เพชรเกษมการพิมพ์.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2551). **การพัฒนาหลักสูตร**. มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2556). **การพัฒนาหลักสูตร: ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ: วีพริ้นท์.
- ธีรดี ล้วนเลี้ยง.(2553). **การใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนต้นแบบและโรงเรียนพร้อมใช้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดังเขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.**
- ธัญญ์ณภัส วิรัตน์เกษม. (2554). **ปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาตามทรรคนะของครูโรงเรียนนาร่องในสังกัดเทศบาลเมืองชลบุรี อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี. วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี, 11(1), 119-126.**
- บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2553). **การพัฒนาหลักสูตร**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญณิกา หอมหวาน. (2552). **การประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนท่ามายวิทยา จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.**
- ปรีฉัตร สุราช. (2553). **สภาพปัจจุบันและปัญหาในการบริหารจัดการหลักสูตรระดับสถานศึกษาในโรงเรียนต้นแบบการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดังจังหวัดขอนแก่น. ปรินญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.**

- มาเรียม นิลพันธุ์, ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม, ศิริวรรณ วณิชวัฒน์วรชัย และ อุบลวรรณ ส่งเสริม. (2558). การประเมินผลการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในโรงเรียนต้นแบบการใช้หลักสูตร. **วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย**, 7(1), 26-41.
- วิไลวรรณ ท่มขวา. (2553). **การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาในโรงเรียนต้นแบบการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โรงเรียนชุมชนแพศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่นเขต 5 : กรณีศึกษา**. ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุนีย์ ภูพันธ์. (2546). **แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาหลักสูตร**. กรุงเทพมหานคร: The knowledge center.
- สุรสา สีเดชากุล. (2552). **ความสำเร็จในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อัปดุลก้อเดช ไต่ยะลา. (2551). **การประเมินการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม เขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมิน มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- Gorozidis, G. and Papaioannou, A. (2011). Teachers' self-efficacy, achievement goals, attitudes and intentions to implement the new Greek physical education curriculum. *European Physical Education Review*, 17(2), 231-253.
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J. & Anderson, R. E. (2010). *Multivariate data analysis*. 7th ed. NJ: Pearson Education Inc.
- Mojkowski, C. (2000). The Essential Role of Principals in Monitoring Curriculum Implementation. *NASSP Bulletin*, February, 76-83.
- Ogo, U.I. and Eyo, E.O. (2014). Evaluation of The Implementation of Basic Education Curriculum Module in Nigeria. [online]. Available from: http://www.ijmra.us/2014ijrss_august.php[2017, May 5].